

EVROPSKI PARLAMENT

2009–2014

Odbor za regionalni razvoj

2011/2157(INI)

19.10.2011

MNENJE

Odbora za regionalni razvoj

za Odbor za zunanje zadeve

o reviziji evropske sosedске politike
(2011/2157(INI))

Pripravljavka mnenja: Lena Kolarska-Bobińska

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za regionalni razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da načela ozemeljskega sodelovanja veljajo tudi za zunanje meje in so osrednje orodje za okrepitev gospodarskega razvoja EU ter izboljšanje skupnih ciljev evropske sosedске politike EU, tudi spodbujanja demokracije; meni, da je mogoče te cilje izpolniti le s sodelovanjem civilne družbe ter regionalnih in lokalnih oblasti, da bi poiskali dejanske načine za izpolnjevanje potreb državljanov na kraju samem, obenem pa upoštevali raznolikost razmer na ozemljih različnih držav evropske sosedске politike ter spodbujali načeli subsidiarnosti in upravljanja na več ravneh; poudarja, da bi morala Komisija razširiti celovit pristop ter tako jasno podpreti lokalne in regionalne oblasti, ki so eden od stebrov evropske sosedске politike ter zagotavljajo uresničevanje splošnega interesa;
2. meni, da bi morala evropska sosedska politika, če želi zmanjšati razvojno vrzel in trenja med čezmejnimi skupnostmi, podpirati praktične projekte čezmejnih lokalnih in regionalnih oblasti, ki si prizadevajo za trajnostni vzajemni razvoj, družbeno in gospodarsko kohezijo ter čvrst poslovni regulativni okvir, v katerem ne bi bilo korupcije; meni, da bi se morale lokalne in regionalne oblasti naučiti bolje usklajevati in si izmenjavati primere najboljše prakse, da bi izkoristile skupne priložnosti za razvoj;
3. poudarja velik potencial evropskih združenj za teritorialno sodelovanje, ki vključujejo regije zunaj meja EU; spodbuja sklepanje posebnih sporazumov s sosednjimi tretjimi državami o uvedbi nacionalne zakonodaje, ki omogoča obstoj struktur evropskih združenj za teritorialno sodelovanje v teh državah, in meddržavnih sporazumov, ki bi lokalnim in regionalnim oblastem tretjih držav omogočali sodelovanje v okviru evropskih združenj za teritorialno sodelovanje;
4. poudarja, kako pomembna je vloga evroregij pri izpolnjevanju ciljev kohezijske politike, ter poziva Komisijo, naj spodbuja njihov razvoj in pripomore k njemu, zlasti v obmejnih regijah, da bi povečali vlogo evroregij v evropski sosedski politiki;
5. meni, da mora evropska sosedska politika v prihodnje upoštevati vlogo najbolj oddaljenih regij v zunanji politiki EU; ugotavlja, da pomenijo resnično priložnost za vpliv na zunanjo politiko EU, saj EU na eni strani omogočajo tesnejše odnose z več tretjimi državami, po drugi strani pa se lahko EU tako spopade z zapletenimi vprašanji, kot je na primer nezakonito priseljevanje; poziva Komisijo, naj omogoči več prožnosti v zvezi z inovativnimi možnostmi financiranja izbranih projektov kohezijske politike, da bi se te uveljavile v evropskih regijah in regijah držav, ki niso članice EU, in jim koristile;
6. meni, da mora novi pristop evropske sosedске politike dopuščati makroregionalne strategije EU in da je treba v celoti izkoristiti potencial makroregij EU, ki vključujejo sosednje države EU, da bi bolje usklajevali prednostne naloge in projekte v skupnem interesu EU in držav evropske sosedске politike ter tako dosegali pozitivne rezultate za vse strani in optimalno porabili vložena sredstva;

7. poudarja, da bi bilo treba evropsko sosedsko politiko obravnavati v širšem kontekstu, da bi spodbudili gospodarski razvoj obmejnih območij; poudarja pozitiven vpliv ohlapnejših vizumskih obveznosti za izvajanje projektov čezmejnega sodelovanja na lokalni mejni promet in razvoj regionalnih trgov, predvsem za skupine, kot so študenti, raziskovalci, poslovneži, umetniki in novinarji; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj prilagodi opredelitev pojma „obmejno območje“ v skladu s teritorialnimi potrebami, da bi tako – tam, kjer je to zaželeno – povečali število imetnikov pravic za lokalno prečkanje meje, s čimer bi jim omogočili prosto gibanje v celotni obmejni regiji;
8. je seznanjen s tem, da ima generalni direktorat Komisije za regionalni razvoj bogate izkušnje z upravljanjem Evropskega sklada za regionalni razvoj, in je prepričan, da bi bilo v interesu ciljev Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, če bi se pri upravljanju sredstev oprli na nasvete tega generalnega direktorata; zato verjame, da bi bilo treba upravljanje teh finančnih orodij, povezanih s programi čezmejnega sodelovanja, ponovno zaupati GD REGIO, ki je v preteklosti že bil odgovoren za to nalogo.
9. poudarja, da je vloga regij bistvenega pomena za uspešnost dolgoročnih socialnih in gospodarskih reform in za zagotavljanje trajnostnega razvoja; zato meni, da morajo partnerske države dejavno izkoriščati domače vire in vključevati predstavnike civilne družbe in gospodarstva v izvajanje projektov, pri čemer jim morajo naložiti več odgovornosti, da bi dosegli pozitivne rezultate;
10. meni, da bo krepitev vzhodnega partnerstva ključna za razvoj obmejnih regij EU; poudarja, da morata biti vzhodno partnerstvo in regionalni razvoj tesno povezana ter morata spodbujati dvo- in večstransko sodelovanje, npr. sporazume o prosti trgovini, in ustrezno financirane skupne projekte, kot so kulturne izmenjave in izmenjave v okviru civilne družbe;
11. poudarja, da je treba v kontekstu regionalnega razvoja oživiti barcelonski proces in Unijo za Sredozemlje, da bi spodbudili ustrezno dvo- in večstransko sodelovanje, npr. sporazume o prosti trgovini ali kulturne izmenjave in izmenjave v okviru civilne družbe, zlasti glede na nedavne spodbudne dogodke v severni Afriki;
12. poudarja, da sta vzhodno partnerstvo in Unija za Sredozemlje osrednjega pomena za regionalni razvoj; poudarja, da je treba ne glede na pomembne politične dogodke ti politiki obravnavati enakopravno, da bi zagotovili ustrezno uravnotežen pristop, zlasti v finančnem in institucionalnem smislu;

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	6.10.2011
Izid končnega glasovanja	+: 40 -: 2 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, Philip Bradbourn, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hjusmenova (Filiz Hakaeva Hyusmenova), Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Mihalis Tremopoulos (Michail Tremopoulos), Viktor Uspaskich, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias, Derek Vaughan, Sabine Verheyen